
Glasoslovne značilnosti govora Koprive na Krasu (SLA T110)

Klara Šumenjak

Cobiss: 1.01

V prispevku je predstavljena fonološka ravnina kraškega govora vasi Kopriva na Krasu (točka 110 Slovenskega lingvističnega atlasa), in sicer inventar fonemov in prozodija, sledi predstavitev distribucije fonemov in njihov izvor ter umestitev koprivskega v podskupino kraških govorov.

Ključne besede: primorska narečna skupina, kraško narečje, govor Koprive na Krasu, fonološki opis, glasoslovje

Phonological characteristics of the Kopriva local dialect in the Karst region (SLA T110)

This article presents the phonological aspects of the local dialect used in the village of Kopriva in the Krast region (point 110 in the *Slovenian Linguistic Atlas*); specifically, its phonemes and prosody. This is followed by an outline of the phonemes' distribution and origin, and categorization of the Kopriva local dialect in the subgroup of Karst local dialects.

Keywords: Littoral dialect group, Karst dialect, Kopriva local dialect in the Karst area, phonological description, phonology

1 Govor Koprive na Krasu

Govor Koprive na Krasu spada v primorsko narečno skupino, natančneje v kraško narečje, ki se govorji po zahodnem delu Krasa in v spodnji Vipavski dolini. Na vzhodu meji z notranjskim narečjem – meja poteka le nekaj kilometrov od Koprive. Prav zaradi (tega) stika z notranjščino prevladujejo nekateri še notranjski glasoslovni pojavi, kot so razvoj dolgega naglašenega *u* > *y*; cirkumflektiranega *o* > *u*; izglasnih -*ɛ* > -*e* in -*ɔ* > -*o*, nekaj pa je tudi takih, ki niso notranjski, npr. razvoj dolgega naglašenega *ě* > *iɛ* (Logar 1993: 127). Logar ugotavlja, da je »kraško narečje [...] drugotno, nastalo po prekrivanju starejše zahodoslovenske (beneško-briške) narečne osnove z notranjskimi narečnimi prvinami« (Logar 1993: 127).

Najverjetnejše je prebivalstvo, ki je imelo že izoblikovano notranjsko narečje, širilo in naseljevalo na zahod z arhaično beneškoslovensko narečno osnovo, ki jo je nato po svoje spreminjalo. Samo tako je mogoče pojasniti, zakaj se v npr. v istem kraškem govoru za »isti psl. samoglasnik govorita po dva različna

zastopnika, npr. *a:/iɛ* (*i:ə*) za psl. *ɛ:*, le da sta navadno leksikalizirana [...] Posebnost kraških govorov so zastopniki nekaterih kratkih samoglasnikov: za kratka izglasna -*ɛ* in -*o* povsod govorijo -*ə* (-*i*) in -*u*, pri čemer se -*i* govorí v položaju za mehkimi soglasniki; za -*o* in -*e* pa se navadno govorí -*o/-e*, ponekod pa tudi -*uo/je*.« (Logar 1993: 127) Kraško narečje ima dinamičen poudarek, v večini primerov so naglašeni samoglasniki dolgi, razen v nekaterih primerih, ko ne pozna različne kvantitete samoglasnikov (Logar 1993: 127–128). Koprivski govor ne pozna tonemskih in kolikostnih nasprotij na naglašenih zlogih. Nekatere tipične glasoslovne spremembe v koprivskem govoru so: sln. **ɛ̄*, **ɛ̄-* > *iɛ¹* (*m'liěko* ‘mleko’, *'ciěsta* ‘cesta’), sln. **ō* > *u* (*'nuč* ‘noč’, *'muč* ‘moč’, *'bux* ‘bog’), sln. **ē*, **ē-* > *iɛ* (*'liět* ‘led’, *'zięle* ‘zelje’), sln. **ɛ*, **ɛ-* > *iɛ* (*'piętak* ‘petek’, *'diętla* ‘detelja’), sln. **ō-* > *uə* (*'xuəja* ‘hoja’), sln. **ō*, **ō-* > *uə* (*k'rūax* ‘krog’, *'ruəbəc* ‘robec’, *'yuəba* ‘goba’), *-*o* > -*o* (*m'liěko* ‘mleko’, *'liěto* ‘leto’), *-*o* > -*u* (Ted *'mizu* ‘mizo’, *'lipu* ‘lipo’) sln. **ū*, **ū-* > *y* (*'lyč* ‘luč’, *'myxa* ‘muha’), pred vzglasnima *o-* in *o-* se v koprivskem govoru pojavi protetični *u-* (*'uayu* ‘vogal’, *'uob'liěka* ‘obleka’, *'uakno* ‘okno’), v govoru je ohranjen prvotni *j* pred vzglasnim *i-* (*'jɔyla* ‘igla’, *'jɔyra* ‘igra’). Za konzonantizem je značilen tudi razvoj *g* > *y* (*'v'ant* ‘obleka’, *bla'yu* ‘blago’).

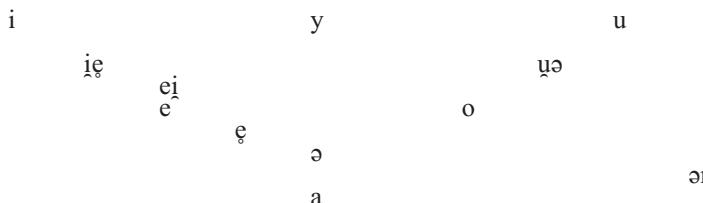
2 Fonološki opis

V prispevku so v obliki fonološkega opisa (tj. s fonološkim sistemom, distribucijo in izvorom fonemov) predstavljene glasoslovne značilnosti govora Koprive na Krasu (T110 Slovenskega lingvističnega atlasa).

2.1 Inventar

2.1.1 Samoglasniki

(a) Naglašeni

¹ Glas *e* v drugem delu diftonga se različno realizira, lahko bolj *e*-jevsko, lahko bolj polglasniško, odvisno od informanta.

**(b) Nenaglašeni
Prednaglasni**

e o
a

Neizglasni ponaglasni

6

Izglasni ponaglasni

2.1.2 Soglasniki

(a) Zvočniki

v r n m
l j n í

(b) Nezvočníki

p	b	f
t	d	
c		s
č	ž	š
k		x
		γ

2.1.3 Prozodija

Naglas je mogoč na vseh besednih zlogih.

Koprivski govor ne pozna intonacijskih in kvantitetnih opozicij na naglašenih zlogih.

Naglašeni zlogi so daljši od nenaglašenih, a te dolžine tu ne označujem, ker je fonološko nerelevantna.²

Inventar prozodemov torej zajema naglašeno ('V) in nenaglašeno (relativno) kračino (V).

2.2 Distribucija

2.2.1 Samoglasniki

Diftongi nastopajo le pod naglasom.

Samoglasnik /i/ se praviloma ne pojavlja na začetku besede, ker kraško nareče ohranja prvotni vzglasni *j*- pred sprednjimi (tudi oslabelimi) samoglasniki (tip *'jəyra* ‘igra’, *'jəməm* ‘imam’; izjema so besede, prevzete iz knjižnega jezika, npr. *izola* ‘Izola’).

Pred vzglasnim *o*- in *u*- (tudi če sta oslabela) se je večinoma razvil protetični *u*- (npr. *'uakno* ‘okno’, *'uarəx* ‘oreh’, *uə'ku* ‘oko’, *uət* ‘od’, *uə'čitəlni* ‘učitelji’, *uə'čenci* ‘učenci’).

2.2.2 Soglasniki

Zvočnik /n/ ima pred mehkonebniki alofon *ŋ* (*'aŋgelka* ‘Angelka’, *'riŋka* ‘prstan’).

Zvočnik /v/ pred vokali nastopa kot [v] (*'vaya* ‘tehtnica’, *'vas* ‘vas’), redko kot *u* (*'uada* ‘voda’, *'uayu* ‘vogal’), v položaju pred soglasnikom (zvočnikom ali nezvočnikom) in v izglasju se izgovarja kot *u* (*u'rata* ‘vrata’, *u'zet* ‘vzeti’, *u'stala* ‘vstala’, *do'mou* ‘domov’, *č'louk* ‘človek’, *miukā* ‘mivka’).

Po onemittvi samoglasnikov lahko nastanejo geminate (*'immo* ‘imamo’, *'diɛllo* ‘delalo’).

Po zvenečnosti se nezvočniki prilagajajo sledečemu nezvočniku (*'nužək* ‘nožek’: *'noška* ‘nožka, Red’, *opxa'jilu* ‘obhajilo’), zveneči nezvočniki ne nastopajo v izglasju, saj imajo tam svoje nezveneče pare (*'zit* ‘zid’ : *'zida* ‘zida, Red’, *'ruəp* ‘rob’ : *'ruəba* ‘roba, Red’, *'liət* ‘led’ : *lə'diɛnu* ‘ledeno’, *'uəbrəs* ‘obraz’ : *uəb'raza*, ‘obraza, Red’).

² V slovenski dialektologiji so prakse za označevanje kolikosti v kraških govorih različne: Logar (v: Ivić idr. 1981: 47–52) in Cossutta (2001) za Sv. Križ dolžin ne pišeta, Orožen 1981 (v: Ivić idr. 1981: 59–65) jih za Komen piše. Za Štanjel jih Logar (1993: 63) zapisuje, medtem ko jih za nekatere druge kraške govore v članku Pripombe k obsegu in karakteristiki kraščine in notranjščine v Ramovševih Dialektih (1996: 64–67) ponekod zapisuje, drugod pa ne.

2.3 Izvor

2.3.1 Samoglasniki

(a) Naglašeni

Izhajajoč iz izhodiščnega splošnoslovenskega fonološkega sistema (Logar 1981), so koprivski fonemi nastali takole:

i

- < stalno dolgi *i*: ('*zit* ‘zid’, '*zima* ‘zima’)
- < kratki akutirani *i* v nezadnjih besednih zlogih ('*lipa* ‘lipa’, '*riba* ‘riba’, '*žila* ‘žila’)
- < *i* v prevzetih besedah (*mašina* ‘stroj’, *bərštu'lin* ‘pražilnik za kavo’)
- < dolgi ē in kratki naglašeni ē v nezadnjih besednih zlogih pred *r* ('*vira* ‘vera’, '*mira* ‘mera’, '*z'vir* ‘zver’)

y

- < redko stalno dolgi *u*: (starejše, morda le še idiolektalno) ('*lyč* ‘luč’, '*lypəm* ‘lupim’)

u

- < stalno dolgi *u*: ('*luč* ‘luč’, '*lupəm* ‘lupim’) (novejše, verjetno pod vplivom knjižnega jezika)
- < kratki akutirani *u* v nezadnjih besednih zlogih ('*kruxa* ‘kruha, Red’, '*kupa* ‘kupa, Red’)
- < kratki naglašeni *u* v zadnjih besednih zlogih ('*k'rux* ‘kruh’, '*kup* ‘kup’)
- < cirkumflektirani *o* ('*nuč* ‘noč’, '*muč* ‘moč’, '*bux* ‘bog’, '*rux* ‘rog’, '*tə'ku* ‘tako’, '*kə'ku* ‘kako’, '*me'su* ‘meso’)
- < kratki novoakutirani *o* (*uət'ruk* ‘otrok, Rmn’)
- < vo zaradi asimilacije v dolgih zlogih (lahko preko *-vu-) ('*dujček* ‘dvojček’, '*us* ‘voz’, '*tuj* ‘tvoj’)

ij

- < stalno dolgi ē: ('*m'ljeko* ‘mleko’, '*s'vječa* ‘sveča’, '*mjex* ‘meh’)
- < kratki akutirani ē v nezadnjih besednih zlogih ('*b'rjeza* ‘breza’, '*cjesta* ‘cesta’, '*mjesto* ‘mesto’)
- < cirkumflektirani e ('*lijet* ‘led’, '*sər'cij* ‘srce’, '*piječ* ‘peč’)
- < kratki novoakutirani e ('*zjele* ‘zelje’, '*rjeku* ‘rekel’, '*siđəm* ‘sedem (7)’)
- < stalno dolgi ē: ('*pijet* ‘pet’, '*pijetək* ‘petek’, '*zjebə* ‘zebe’)
- < kratki akutirani ē v nezadnjih zlogih ('*dijetle* ‘detelja’, '*pokljekənt* ‘poklekniti’)

ej

- < redko -ě ('*vej* ‘ve, 3. os. ed. sed. *vedeti*’, '*s'mej* ‘sme, 3. os. ed. sed. *smeti*’, '*d'vej* ‘dve’)
- < redko -e ('*žej* ‘že’)
- < redko -ē ('*y'rej* ‘gre’)
- < ē pred s ('*pejsa* ‘pesa’, '*d'vejstu* ‘dvesto’, '*mejsla* ‘mesila’, '*uə'bejsla* ‘obesila’)

u

- < kratki novoakutirani *o* (*'xužje* ‘hoja’, *'nužše* ‘noša’)
- < stalno dolgi *o:* (*k'lužep* ‘klop’, *k'rux* ‘krog’, *mo'južec* ‘mogoč’)
- < kratki akutirani *o* v nezadnjih zlogih (*'yužba* ‘goba’, *'tužče* ‘toča’)

e

- < sekundarno naglašeni *e* (*žena* ‘žena’, *teta* ‘teta’, *rekla* ‘rekla’)
- < kratki novoakutirani *e* v zadnjem ali edinem besednem zlogu (*k'met* ‘kmet’), tudi v nedoločniku (*'nest* ‘nesti’)
- < kratki naglašeni *e* v zadnjih besednih zlogih (*'zet* ‘zet’, *u'zet* ‘vzeti’)
- < *a* v zaprtem besednem zlogu (*p'rese* ‘prasec’, *m'res* ‘mráz’)
- < *a* pred istozložnim *j* (*jejce* ‘jajce’, *dejte* ‘dajte’, *dej* ‘daj’, *jejda* ‘ajda’, *nej* ‘naj’), izjemoma (morda idiolektalno ali novejše, prevzeto iz knjižnega jezika) se realizira kot *a* (*'kaj* ‘kaj’, *'majxən* ‘majhen’)

o

- < sekundarni naglašeni *o* (*'kotu* ‘kotel’, *'koza* ‘koza’)
- < kratki novoakutirani *o* v zadnjem besednem zlogu (*'koš* ‘koš’)

a

- < kratki naglašeni *a* v nezadnjih besednih zlogih (*k'rava* ‘krava’, *'mati* ‘mati’)
- < dolgi *a* (*'dan* ‘dan’, *'vas* ‘vas’, *'laž* ‘laž’)
- < kratki novoakutirani *a* v nezadnjem besednem zlogu (*'maše* ‘maša’, *'sanje* ‘sanje’, *'pasji* ‘pasji’)
- < stalno dolgi *a* (*y'rat* ‘grad’, *p'rax* ‘prag’, *b'rada* ‘brada’)
- < vzglasni *o*-, ki dobi protezo (*'uakno* ‘okno’, *'uarəx* ‘oreh’)
- < redko *e*, na primer v števniku/nedoločnem členu *en* (*'adən* ‘eden’, *an* ‘en’, *'anix* ‘enih’)

ě

- < kratki naglašeni *ě* v zadnjem ali edinem besednem zlogu, na primer v kratkih nedoločnikih (*m'ljet* ‘mleti’, *p'ljet* ‘pletli’)
- < redko kratki naglašeni *u* (*s'kēp* ‘skupaj’)

ə

- < kratki naglašeni *ə* v edinem besednem zlogu (*pəs* ‘pes’, *vəs* ‘ves’, *təšč* ‘tešč’)
- < kratki naglašeni *i* v edinem besednem zlogu (*nət* ‘nit’, *təč* ‘ptič’, *nəč* ‘nič’)
- < kratki naglašeni *a* v edinem besednem zlogu (*b'rət* ‘brat’, *nəs* ‘nas’)
- < redko kratki naglašeni *ě* v zadnjem ali edinem besednem zlogu (morda idiolektalno) (*səm* ‘sém’, *u'mərt* ‘umreti’)
- < redko kratki naglašeni *u* (morda idiolektalno) (*k'rəx* ‘kruh’)
- < *ə* po pospološtvi naglasa iz nedoločnika (*prə'məkənt* ‘premakniti’, *'pəxənt* ‘pahniti’, *u'səxənt* ‘usahniti’) v sedanjik, kjer je bil polglasnik pod novim akutom (*prə'məkne* ‘premakne’, *'pəxne* ‘pahne’, *u'səxne* ‘usahne’)

(b) NenaglašeniPrednaglasni*u*< vzglasni *u-* (*u'yanja* ‘uganka’, *u'mərt* ‘umret’)< *o* v nekaterih primerih, t. i. ojevsko ukanje (*pum'lat* ‘pomlad’, *pu'zimi* ‘pozimi’, *pu'viđet* ‘povedati’, *stu'ji* ‘stoji’)*e*< *e* (*ze'lena* ‘zelena’, *be'sienda* ‘beseda’, *ve'sela* ‘vesela’)< *ě* (*le'noba* ‘lenoba’, *ple'nica* ‘plenica’, *le'veica* ‘levica’)< *ę* (*me'su* ‘meso’, *pes'ti* ‘pesti’)*o*< redko, morda novejše, prevzeto iz knjižnega jezika *o* (*mo'yuč* ‘mogoč’)*a*< *o* v nekaterih primerih, t. i. ojevsko (najverjetneje disimilatorično) akanje (*ka'kuš* ‘kokos’, *ya's'put* ‘gospod’)*ə*< *i* (*təš'iči* ‘tišči’, *zə'dar* ‘zidar’, *pəš'čančək* ‘piščanček’)< *u* (*ša'ši* ‘suši’, *kləš'čavənca* ‘ključavnica’, *la'pina* ‘lupina’)< *a* (*lə'si* ‘lasje’, *sə'ni* ‘sani’)< *o* (*uə'ku* ‘oko’, *uət* ‘od’, *γə'ləpəp* ‘golob’)< redko *ě* (*lə'pu* ‘lepo’)< redko *e* (*nə'bū* ‘nebo’)Ponaglasni*u*< *u* (*'pazduxa* ‘pazduha’, *'varux* ‘varuh’)*o*< *o* (*'lakota* ‘lakota’, *'razyor* ‘razgon’)*ę*< *ě* (*'uaręx* ‘oreh’, *'vidęt* ‘videti’)< redko *u* (*t'riębęx* ‘trebuh’)< *a* za palatalnim soglasnikom (*k'lečęt* ‘klečati’)*ə*< naglašeni *ə*, če je v bil v prednaglasnem zlogu tudi *ə* (*s'təbər* ‘steber’, *'čəbər* ‘čeber’)< *ę* (*'pamət* ‘pamet’)< *e* (*'nesəm* ‘nesem’, *'nesəmo* ‘nesemo’)< *i* (*y'rabət* ‘grabiti’, *xuədət* ‘hodit’, *'nərdət* ‘naredit’)< *a* (*če'bıęłəm* ‘čebelam’ in pred istozložnim *u* < *l*, npr. *s'tiskəu* ‘stiskal’, *'piščałka* ‘piščalka’)< *o* (pred istozložnim *u* < *l*, npr. *'lastəuca* ‘lastovica’)

Izglasni

i

- < -i (*pər 'xiši* ‘pri hiši’, *nə 'nivi* ‘na njivi’)
< -aj (‘*neki* ‘nekaj’, *s'kori* ‘skoraj’, *'čaki* ‘čakaj’, *z'miri* ‘zmeraj’)

u

- < -ł (‘*uya* ‘vogal’; v del. -l (‘*dəru* ‘drl’, *u'məru* ‘umrl’)
< ĩ (‘*c'məru* ‘čmrlj’)
< -ěl v del. -l (‘*xotu* ‘hotel’, ‘*vjědu* ‘vedel’)
< -il v del. -l (‘*xodu* ‘hodil’, ‘*dobu* ‘dobil’, ‘*pastu* ‘pustil’)
< -el (‘*debu* ‘debel’)
< -əł (‘*pəku* ‘pekel’)
< -al (‘*čaku* ‘čakal’, ‘*yljědu* ‘gledal’, *po'mayu* ‘pomagal’)
< -q v tožilniku psl. a-sklanjatve (‘*šulu* ‘šolo’, ‘*xišu* ‘hišo’, ‘*cylcu* ‘culico’, ‘*ylavu* ‘glavo’, ‘*cjēnu* ‘ceno’)

e

- < -e (‘*nese* ‘nese’, ‘*teče* ‘teče’, ‘*murje* ‘morje’)
< -ę (‘*tele* ‘tele’, ‘*z'rebe* ‘žrebe’)
< -i v 3. os. ed. sed. glagolov na -iti -im in -eti -im (‘*xuəde* ‘hodi’, ‘*nyəse* ‘nosi’; ‘*vide* ‘vidi’)
< a po preglasu za (izvorno) palatalnimi soglasniki č ž š l' n̄ j (‘*xiše* ‘hiša’, ‘*maše* ‘maša’ s'*tele* ‘stelja’, ‘*kxøže* ‘koža’)
< a pred j (‘*tomej* ‘Tomaj’, ‘*kumej* ‘komaj’, ‘*oc'podej* ‘spodaj’, ‘*nekej* ‘nekaj’)

o

- < -o (‘*m'ljeko* ‘mleko’, ‘*ljeto* ‘leto’)
< redko -o v tožilniku psl. a-sklanjatve (‘*če'bјelo* ‘čebelo’, ‘*kme'tijo* ‘kmetijo’, ‘*k'ravo* ‘kravo’) (novejše, verjetno pod vplivom knjižnega jezika)

a

- < -a (‘*ylava* ‘glava’, ‘*k'rava* ‘krava’)
< izglasni kratki naglašeni a po umiku naglasa na prednaglasna kratka e in o (‘*žena* ‘žena’, ‘*koza* ‘koza’) in na prednaglasni polglasnik (‘*s'tøza* ‘steza’)
< redko -a za (izvorno) palatalnimi soglasniki č ž š l' n̄ j (‘*y'ruča* ‘gruča’, ‘*mula'rija* ‘mularija’) (novejše, verjetno pod vplivom knjižnega jezika)

ə

- < -ę (Imn ‘*ženə* ‘žene’, ‘*mizə* ‘mize’)

2.3.2 Soglasniki

Soglasniki so nastali iz enakih glasov v izhodiščnem splošnoslovenskem fonološkem sistemu, poleg tega pa:

(a) Zvočniki*u*

- < /l/ v položaju za samoglasnikom ('*bijeu* ‘bel’, *ka'zauc* ‘kazalec’)
 < /v/ v položaju za samoglasnikom (*do'mou* ‘domov’, '*miuka* ‘mivka’) in (redko) v položaju pred o in ɔ ('*uada* ‘voda’, '*uayu* ‘vogal’)
 < kot proteza pred o- (*uə'ku* ‘oko’, '*uət* ‘od’, '*uakno* ‘okno’, '*uarəx* ‘oreh’)

l

- < ī (/*k'rāl* ‘kralj’, *k'lūč* ‘ključ’, *la'bjezən* ‘ljubezen’, '*zjēle* ‘zelje’, *s'tjēle* ‘stelja’)

n̄

- < n̄ z izjemo v položaju pred i in v primerih, ko se odraža kot īn ('*uayən̄* ‘ogenj’, '*s'kedən̄* ‘skedenj’, '*kamn̄e* ‘kamenje’)

j/i

- < kot palatalni element po razvoju n̄ v īn ('*koin* ‘konj’, '*mein* ‘manj’), zlasti v položaju ob velarih in postdentalih (*b'rein* ‘brin’, '*teiŋko* ‘tanko’, '*lajnsko* ‘lansko’)³
 < redko kot prehodni ī pred s ('*uəistər* ‘oster’)
 < redko kot prehodni ī pred ž ('*jeižəš* (medmet) < ježuš ‘Jezus’)

r

- < r v skupini *črē, *žrē (*č'rjēda* ‘čreda’, *č'rjēšnje* ‘češnja’, *ž'rebe* ‘žrebe’, *č'rjēs* ‘čez’)

(b) Nezvočniki*p*

- < b v izglasju in pred nezvenečim nezvočnikom ('*rūp* ‘rob’, *γə'lūp* ‘golob’, *opxa-jilo* ‘obhajilo’)

b

- < redko v skupini *mr-* > *br-* (*bər'venc* ‘mravljinec’)

f

- < redko h (v besedi *hruška* in njenih tvorjenkah: *fruška* ‘hruška’, *fruškəuc* ‘hruškovec’)
 < p prvotno najverjetneje zaradi posnemanja (*š'krofət* ‘škropiti’)⁴

t

- < d v izglasju in pred nezvenečim nezvočnikom ('*lijet* ‘led’, *uət'pərta* ‘odprta’)

³ Ramovš 1924: 90, točka 5.

⁴ Ramovš 1924: 185.

- γ*
 < *g* (*y'lava* ‘glava’, *u'γajka* ‘uganka’)
 < *v v* sklopu *zv v* tvorjenkah iz *zvon-* (*z'yun* ‘zvon’, *z'γuəne* ‘zvoni’)
- x*
 < *x* (*'xiša* ‘hiša’, *'mješ* ‘meh’)
 < *g v* izglasju (*b'rješ* ‘breg’, *'bux* ‘bog’)
- s*
 < *z v* izglasju in pred nezvenečim nezvočnikom (*m'res* ‘mraz’, *p'las* ‘plaz’, *'koska* ‘kozica’)
- š*
 < *ž v* izglasju in pred nezvenečim nezvočnikom (*'mješ* ‘mož’, *'noška* ‘nožka’)
 < *s* zaradi prekozložne asimilacije s š in ž (*'šuša* ‘suša’, *šo'šim* ‘sušim’, *šlužba* ‘služba’, *''šožana* ‘Sežana’)
 < *s* pred *k* v nekaterih primerih (*š'kuərje* ‘skorja’, *škə'delca* ‘skodelica’, *'leška* ‘leska’)
- z*
 < *g* kot ostanek narečne palatalizacije tipa praslovanske druge palatalizacije (*'bozya* ‘bogega’, *d'ruzya* ‘drugega’, *'tazy'a* ‘takega’)
- č*
 < *t'* (*s'vięče* ‘sveča’)
 < *tj* (*t'rječi* ‘tretji’)
 < *kj* (*'neči* ‘nekje’, *'če* < *kje* < *tje* ‘tja’)
- ž*
 < *v* izposojenkah (*reži'peto* ‘modrček’)

2.3.3 Naglas

Naglasne spremembe, do katerih je prišlo v kraškem narečju (torej tudi v kopri-vskem govoru), so relativnokronološko tele:⁶

- zgodnje daljšanje kratkih akutiranih samoglasnikov v nezadnjih besednih zlogih (tip **krāua* > **kráua*), npr.:
- psl. **kūrpъ* **kūpa* (a) > popsl. **kùp* **kùpa* > knj. sln. *kùp* *kúpa*; kopr. *'kēp* *'kupa*
- psl. **potòkъ* **potòka* (a') > nar. sln. *potòk* *potóka*; kopr. *'potok* *pa'tóka*
- psl. **žába* **žábq* (a) > popsl. **žàba* **žàbq* > knj. sln. *žába* *žábo*; kopr. *'žaba* *'žabu*
- psl. **vóļa* **vóļq* (a') > knj. sln. *vóļja* *vóļjo*; kopr. *'vúəle* *'və̯ulu*
- psl. **lěto* (a) > popsl. **lěto* > knj. sln. *léto*; kopr. *'ljetu*
- psl. **myšbъ* **myši* (a) > popsl. **myš* **myši* > knj. sln. *míš* *míši*; kopr. *'məš* *'miši*

⁵ Ohranila se je soglasniška skupina šč (*jəščəm* ‘iščem’, *nə təšče* ‘na tešče’).

⁶ O tem Šekli 2008: 19–36.

– umik naglasa s kratkega končnega samoglasnika na prednaglasno kračino (tip ***ženà > *žèna**), npr.:

(a) umik naglasa z odprtrega končnega zloga:

psl. **kón'b* **koná>* nar. sln. *könj konjā*, knj. sln. *kònj kónja*; kopr. *'kojn' konje*

psl. **ženà* **ženq* (b) > nar. sln. *ženà ženò*, knj. sln. *žéna žéno*; kopr. *'žena 'ženu*

psl. **gorà* **gòrq* (c) > nar. sln. *gorà gorô*, knj. sln. *góra gorô*; kopr. *'yora 'yoru*

psl. **rebrò* (b) > nar. sln. *rebrò*, knj. sln. *rébro*; kopr. *'rebro*

(b) umik naglasa z zaprtega končnega zloga:

psl. **potòk'b* (a'), **lonòc'b* > nar. sln. *potòk*, *lonòc*, knj. sln. *pótok*, *lónac*; kopr. *'potok*, *'lonc*

– umik naglasa s kratkega končnega samoglasnika na prednaglasni polglasnik (tip ***mèglà > *mègla**), npr.: psl. **mèglà* **mèglò* (b) > knj. sln. *mèglà mèglò / mègla mèglo*; kopr. *'mèyla 'mèylu*

– mlajši naglasni umiki, npr.: sln. **uisòk* > kopr. *'vèsok* ‘visok’, sln. **ropotàt* > kopr. *'rèpotàt* ‘ropotati’ oz. umik naglasa s končnega kratkega naglašenega odprtrega in zaprtega zloga na prednaglasni zlog ('zèchnam ‘začnem’ *'ùatrèk* ‘otrok’)

2.4 Izguba glasov

2.4.1 Samoglasniki

Prednaglasni

i

– i v predponi *pri-* (*pør* ‘pri’, *pør'nesi* ‘prinesi’, *pørpe'lali* ‘pripeljali’, *pøršu* ‘prišel’)

– i skupaj z j v nekaterih oblikah besede *imeti* (*mièla* ‘imela’)

u

– u v prednaglasnih zlogih zlasti ob zvočniku *r* (*dør'žina* ‘družina’, *dør'yači* ‘drugače’), redko drugod (*'buštvo* ‘uboštvo’)

Ponaglasni

i

– i v priponah *-inja* (*'kuxna* ‘kuhinja’), *-ica* (*'culca* ‘culica’, *kø'pièlca* ‘kapelica’)

ɛ

– redko ɛ (*'zajc* ‘zajec’)

a

– redko -a- v glagolskih priponah (*'immo* ‘imamo’, *'dièllo* ‘delalo’)

ə

– ponaglasni ə v priponi *-ɔk*, *-ɔc*, če pred njo ni soglasniškega sklopa (*'kosc* ‘kosec’, *'konc* ‘konec’, *pos'tank* ‘postanek’), toda *pøš'čançèk* ‘piščanček’

Izglasni*i*

- *i* v Ied določne oblike prid. (*'tist* ‘tisti’)
- v nedoločniku (*'dięłot* ‘delati’, *ź'vet* ‘živeti’, *'kupęt* ‘kupiti’)

2.4.2 Soglasniki*p*

- v soglasniškem sklopu *pt* (*'tač* ‘ptič’, *'tiček* ‘ptiček’)

t

- v soglasniškem sklopu *dp* (*'popłet* ‘podplat’)

3 Sklep

Fonološki opis govora Koprive na Krasu lahko pripomore k boljšemu poznavanju zelo razčlenjenega in še premalo raziskanega kraškega narečja. Ravno zaradi njegove neposredne bližine z notranjskim narečjem⁷ je opis tega govora še toliko pomembnejši, saj je lahko osnova za natančnejšo umestitev koprivskega govora v podskupino kraških govorov in za ugotovitev števila notranjskih prvin v tem krajevnem govoru.

Preglednica 1: Vokalni sistem krajevnega govora Koprive med sosednjimi govo ri (po Šekli 2009)

Izhodiščno splošnoslovensko		*ě	*ě-	*ō	*ō-	*ē	*ē-	*ē	*ē-	*ō	*ō-
beneško-kraška na-rečna ploskev		*ie	*ie	*uo	*ō	*ē	*ē	*ē	*ē	*ō	*ō
nadiško	Špeter	ie	ie	uɔ	o:	e:	e:	e:	e:	o:	o:
tersko	Subid	ie	ie	uɔ	o:	e:	e:	e:	e:	o:	o:
briško	Šmartno	ie	ie	uɔ	uɔ	e:	e:	a:	a:	o:	o:
banjško	Podlešče	ie	ie	uo	uo	je:	je:	je:/a:	je:/a:	o:	o:
kraško	Miren	i:ə	i:ə	u:ə	u:ə	i:ə	i:ə	i:ə/a:	i:ə/a:	u:ə	u:ə
kraško	Dornberk	i:ə	i:ə	u:ə	u:ə	i:ə	i:ə	i:ə	i:ə	u:ə	u:ə
kraško	Komen	iç:	iç:	u:	uɔ:	iç:	iç:	iç:	iç:	u:	u:
kraško	Kopriva	ie	ie	u	uə	ie	ie	ie	ie	uə	uə
dolenjska narečna ploskev		*ei	*ei	*ū	*uo	*ie	*ie	*ie	*ie	*uo	*uo
notranjsko	Hrušica	e:i	e:i	u:	uo	ie	ie	ie	ie	uo	uo

Vir: Šekli 2009, s podatki o Koprivi dopolnila Klara Šumenjak.

⁷ O notranjskem narečju gl. Škofic 2006.

Literatura

- Cossutta 2001 = Rada Cossutta, *Narečna podoba Križa pri Trstu*, Koper: Zgodovinsko društvo za južno Primorsko – Znanstveno-raziskovalno središče Republike Slovenije, 2001.
- Ivić idr. 1981 = Pavle Ivić idr., *Fonološki opisi srpskohrvatskih/hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvačenih opšteslovenskim lingvističkim atlasom*, Sarajevo: Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, 1981.
- Logar 1993 = Tine Logar, *Slovenska narečja*, Ljubljana: Mladinska knjiga, 1993.
- Logar 1996 = Tine Logar, *Dialektološke in jezikovno-zgodovinske razprave*, Ljubljana: ZRC SAZU, Inštitut za slovenski jezik Fran Ramovša, 1996.
- Ramovš 1924 = Fran Ramovš, *Historična gramatika slovenskega jezika 2: konzonantizem*, Ljubljana: Učiteljska tiskarna, 1924 (Znanstveno društvo za humanistične vede v Ljubljani, Dela I/2).
- Šekli 2008 = Matej Šekli, Naglasni sestav govora vasi Jevšek pri Livku nadiškega narečja slovenščine v luči relativne kronologije slovenskih naglasnih pojavorov, v: *Škrabčeva misel VI: zbornik s simpozija 2007*, ur. Jože Toporišič, Nova Gorica: Franciškanski samostan Kostanjevica, 2008, 19–36.
- Šekli 2009 = Matej Šekli, Merila določanja mej med slovenskimi narečji in podnarečji, v: *Slovenska narečja med sistemom in rabo*, ur. Vera Smole, Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2009, 291–318.
- Škofic 2006 = Jožica Škofic, Krajevni govor Dolnje Košane, v: *Dolnja Košana in okolica: študije, dokumentarna in literarna besedila*, ur. Marjan Dolgan, Celje: Celjska Mohorjeva družba, 2006, 337–359.

Phonological characteristics of the Kopriva local dialect in the Karst region (SLA T110)

Summary

This article presents the phonological characteristics of the local dialect in the village of Kopriva in the Karst region (point 110 in the *Slovenian Linguistic Atlas*) in the form of phonological descriptions (i.e., including the phonological system, distribution, and origin of phonemes). The Kopriva local dialect is part of the Littoral dialect group; specifically, the Karst dialect, which is spoken in the western Karst region and in the lower Vipava Valley. To the east it borders the Inner Carniolan dialect, with the border only a few kilometers from Kopriva. This local dialect does not have pitch and length oppositions on accented syllables.

Some typical phonological changes in the Kopriva local dialect include the following: Sln. *ě, *è- > ie (*m'ličko* ‘milk’, *cješta* ‘road’), Sln. *ō > u (*nuč* ‘night’, *muc* ‘power’, *bux* ‘God’), Sln. *ē, *è- > ie (*ljet* ‘ice’, *zjele* ‘cabbage’), Sln. *e, *è- > ie (*pjetek* ‘Friday’, *djetle* ‘clover’), Sln. *ò- > uə (*xučja* ‘walk’), Sln. *ō, *ø > uə (*k'rūax* ‘circle’, *rūabac* ‘handkerchief’ *yuba* ‘mushroom’), *-o > -o (*m'ličko*

‘milk’, *'li^četo* ‘year’), *-*q* > -*u* (acc. sg. *'mizu* ‘table’, *'lipu* ‘linden’) Sln. **ū*, **ù-* > *y* (*'lyč* ‘light’, *'myxa* ‘fly’), prothetic *u-* appears before initial *o-* and *q-* in the Kopriva local dialect *'uyu* ‘corner’, *uob'li^čka* ‘clothes’, *'uakno* ‘window’, which also retains the original *j* before initial *i-* (*'jəylə* ‘needle’, *'jəyra* ‘play’). The consonant system is also characterized by the development of *g* > *γ* (*γ'vənt* ‘clothes’, *bla'γu* ‘fabric’).